

Tjänsteskrivelse

Datum

2024-10-23

Vår referens

Louise Lagerlund

Stadsjurist

louise.lagerlund@malmö.se

Remiss Justitiedepartementet - Allmänna sammankomster och Sveriges säkerhet (SOU 2024:52)

STK-2024-1098

Sammanfattning

Justitiedepartementet har för yttrande översänt utredningen ”Allmänna sammankomster och Sveriges säkerhet (SOU 2024:52)”. I utredningen föreslås bland annat en ny grund för att vägra tillstånd till allmänna sammankomster som tar sikte på Sveriges säkerhet.

Förslag till beslut

Kommunstyrelsens arbetsutskott föreslår kommunstyrelsen besluta

1. Kommunstyrelsen godkänner förslag till yttrande och skickar yttrandet till Justitiedepartementet.

Beslutsunderlag

- Remiss Justitiedepartementet - Allmänna sammankomster och Sveriges säkerhet (SOU 2024:52)
- Allmänna sammankomster och Sveriges säkerhet (SOU 2024:52)
- G-Tjänsteskrivelse KSAU 241028 Remiss Justitiedepartementet - Allmänna sammankomster och Sveriges säkerhet (SOU 2024:52)
- Förslag till yttrande KSAU 241028 Remiss Justitiedepartementet - Allmänna sammankomster och Sveriges säkerhet (SOU 2024:52)

Beslutsplanering

Kommunstyrelsens arbetsutskott 2024-10-28

Kommunstyrelsen 2024-10-30

Beslutet skickas till

Justitiedepartementet

Tekniska nämnden

Stadskontorets handläggare

Stadskontoret, hållbarhetsavdelningen, enheten för säkerhet och beredskap

Ärendet

Utredningens förslag

I utredning föreslås i huvudsak följande.

Vissa allmänna ändringar och förtydliganden i ordningslagen

Utredningen föreslår att det uttryckligen ska framgå av ordningslagen att Polismyndigheten i första hand ska överväga om det i stället för att helt vägra tillstånd är tillräckligt att besluta att en sammankomst får hållas på annan tid eller plats än den som angetts i ansökan. Ett sådant villkor ska enligt utredningen ses som ett partiellt avslag och vara upplösningssgrundande. Bestämmelsen i ordningslagen föreslås kompletteras så att det framgår att platsen för sammankomsten eller tillställningen ska anges i ansökan. Det föreslås även att det uttryckligen ska framgå av lagen att ett villkor får meddelas även med hänsyn till trafiken.

I övrigt föreslår utredningen vissa andra allmänna ändringar och förtydliganden i ordningslagen.

Olika alternativ till en reglering som medger att Sveriges säkerhet beaktas

Allmänt

Utredningen redovisar olika alternativ för hur man kan utforma regler som medger att Sveriges säkerhet beaktas inom ramen för de olika beslut som Polismyndigheten kan fatta när det gäller allmänna sammankomster.

De mest långtgående förslagen ingår i utredningens författningsförslag i kapitel 1 (kap 1.1 och 1.2). I kapitel 17 (tid- och platsalternativet) redovisas ett alternativt författningsförslag som fokuserar på villkor om tid och plats istället för att vägra tillstånd. I några av övervägandeavsnitten redovisas även regleringsalternativ som bedömts föra för långt eller som ligger mellan de båda alternativen. Syftet med upplägget är att ge beredningsunderlag för olika lydelse utifrån synpunkter från remissinstanserna och den politiska och samhällliga kontext som föreligger när lagstiftning med anledning av utredningens förslag övervägs. I den mån förslagen inte genomförs är ambitionen att de ska kunna utgöra en form av författningsberedskap för det fall att situationen i Sverige förändras till det sämre eller de politiska

förutsättningarna förändras. För överblickbarhetens skull lämnar utredningen även i kapitel 18 ett författningsförslag som utgörs av de bestämmelser som utredningen bedömer bör införas även om man väljer att inte införa ett utrymme att beakta Sveriges säkerhet.

En ny vägransgrund som tar sikte på Sveriges säkerhet

Utredningen föreslår att Polismyndigheten ska få vägra tillstånd till en allmän sammankomst om det är nödvändigt med anledning av att det står klart att sammankomsten är ägnad att medföra en påtaglig fara för att brottslighet som hotar Sveriges säkerhet begås i Sverige eller mot svenska intressen utomlands eller för att Sveriges säkerhet hotas på något annat sätt.

På samma sätt som föreslås gälla för de befintliga vägransgrunderna ska Polismyndigheten i stället för att helt neka tillstånd i första hand överväga om det är tillräckligt att i stället besluta att sammankomsten ska hållas på en annan tid eller plats än den som angetts i ansökan. Enligt det tid- och platsalternativ som presenteras i kapitel 17 ska sådana villkor vara det enda som står Polismyndigheten till buds.

Villkor om sättet för sammankomstens genomförande i övrigt

Ett beslut att helt vägra tillstånd eller om annan tid eller plats som fattas med hänsyn till Sveriges säkerhet kommer att grunda sig på de förväntade konsekvenserna av innehållet i och/eller formerna för de yttranden som ska framföras vid sammankomsten. Mot den bakgrunden föreslår utredningen, som ett lindrigare alternativ än att helt vägra tillstånd, att Polismyndigheten i förhållande till begränsningsändamålet Sveriges säkerhet även ska få besluta om villkor för sättet för sammankomstens genomförande i övrigt. Sådana villkor kan till exempel avse ett förbud mot vissa gestaltungsformer vid sammankomsten. Enligt tid- och platsalternativet i kapitel 17 ska den nu aktuella villkorstypen inte vara tillåten.

Förnyandeförbud med hänsyn till Sveriges säkerhet

Polismyndigheten föreslås få rätt att förbjuda förnyande av en allmän sammankomst eller annan demonstration om en tidigare sammankomst eller demonstration av samma slag har medfört en sådan fara för Sveriges säkerhet som avses i den nya vägransgrunden. Polismyndigheten får besluta om partiellt förnyandeförbud genom villkor om tid, plats eller sättet för genomförandet i övrigt eller helt förbjuda förnyande. Förnyandeförbud och förnyandevillkor ska vara upplösningsgrundande. Enligt tid- och platsalternativet i kapitel 17 ska endast partiella förnyandeförbud genom villkor om tid eller plats vara tillåtna.

Polismans möjlighet att ingripa mot enskilda

Utredningen föreslår att en polisman ska ha rätt att avvisa, avlägsna eller tillfälligt omhänderta den som inte rättar sig efter ett villkor om tid, plats eller sättet för genomförandet i övrigt. Bestämmelsen syftar dels till att möjliggöra ingripanden mot sådana demonstrationer som inte anses utgöra en allmän sammankomst, dels till att polisen ska ha tillgång till ett mindre ingripande alternativ än att upplösa en allmän sammankomst i dess helhet.

Sveriges säkerhet vid upplösning och inställande

En allmän sammankomst som hålls i strid med ett beslut enligt 10 § eller 25 a § kan ställas in eller upplösas med stöd av 2 kap. 22 §. Det gäller även när ett beslut har meddelats med hänsyn till Sveriges säkerhet. Utredningen har gjort bedömningen att det skulle ge upphov till en alltför stor risk för obefogade inskränkningar av grundlagsfästa rättigheter att möjliggör upplösning respektive inställande av beviljade sammankomster eller sammankomster som hålls utan tillstånd med en hänvisning till Sveriges säkerhet. Om det visar sig att en sådan sammankomst medför ett hot mot Sveriges säkerhet kan i stället ett förnyandeförbud eller förnyandevillkor övervägas. För att ge ett beredningsunderlag redovisar dock utredningen i övervägandedelen hur sådana skulle kunna utformas på ett sätt som ger utrymme att beakta Sveriges säkerhet.

Särskilda begränsningar för andra än svenska medborgare

Utredningen gör bedömningen att en generell begränsning av mötes- och demonstrationsfriheterna som träffar endast andra än svenska medborgare många gånger inte skulle gå att tillämpa i förhållande till unionsmedborgare och skulle kunna strida mot diskrimineringsförbudet i artikel 14 i Europakonventionen. Utredningen föreslår i stället en ordning som begränsar mötes- och demonstrationsfriheterna för sådana utlänningar som efter en individuell bedömning har konstaterats utgöra en fara för Sveriges säkerhet eller för allmän säkerhet. Förslaget innebär att en utlänning inte ska få anordna eller delta i en allmän sammankomst om han eller hon har utvisats enligt lagen om särskild kontroll av vissa utlänningar eller utvisats, avvisats eller i övrigt meddelats en rättsföljd inom ramen för ett säkerhetsärende enligt utlänningslagen. Enligt det mindre ingripande alternativ som redovisas i kapitel 17 föreslås förbudet gälla endast utlänningar som har utvisats enligt lagen om särskild kontroll av vissa utlänningar. Tillstånd till en allmän sammankomst ska vägras om sökanden är en utlänning som omfattas av förbudet och en polisman ska kunna ingripa mot den som bryter mot förbudet. Det föreslås vidare vara straffbart att anordna en allmän sammankomst i strid med förbudet.

Beredning, sekretess och partsinsyn

Polismyndigheten hanterar i huvudsak inte uppgifter som rör Sveriges säkerhet. Utredningen har därför konstaterat att det finns ett behov av särskilda bestämmelser om beredning, informationsöverföring och skydd för känsliga uppgifter i ärenden där en tillämpning av den nya vägransgrunden aktualiseras.

Om Polismyndigheten bedömer att det är sannolikt att en allmän sammankomst är ägnad att medföra en sådana fara för Sveriges säkerhet som avses i den nya vägransgrunden föreslås att ärendet ska handläggas i särskild ordning. Det gäller såväl tillståndsärenden som ärenden om förnyandeförbud. I ett sådant ärende ska andra myndigheter utan hinder av sekretess få lämna uppgifter till Polismyndigheten. Inför ett beslut i ärendet föreslås Säkerhetspolisen och Utrikesdepartementet få ges tillfälle att lämna upplysningar om det inte är uppenbart obehövt. När det gäller uppgifter som hänför sig till underrättelseverksamhet ska en parts rätt till insyn inte vara vidare än den som gäller för var och en. Polismyndigheten ska få utlämna en motivering av sitt beslut i den mån det är nödvändigt med hänsyn till skyddet för underrättelseverksamhet. Den begränsade partsinsynen och motiveringsskyldigheten ska gälla även i domstol. Domstolarna ges även ett uttryckligt lagstöd för att helt eller delvis utlämna en motivering av sitt beslut om det är nödvändigt med hänsyn till Sveriges säkerhet.

Ikraftträdande, tidsbegränsning och utvärdering

Utredningen föreslår att det nya föreskrifterna ska träda i kraft så snart som möjligt, vilket tidigast bedöms kunna ske den 1 juli 2025 och att giltighetstiden för den lagstiftning som ger en möjlighet att vägra tillstånd till eller på annat sätt ingripa mot allmänna sammankomster med hänsyn till Sveriges säkerhet ska vara fyra år från ikraftträdandet. Reglerna om att beakta Sveriges säkerhet vid tillståndsprövningen med mera bör sedan utvärderas i samband med en mer omfattande översyn av ordningslagen. I kapitel 1.3 lämnas ett författningsförslag som återställer lagstiftningen och som föreslås träda i kraft den 1 juli 2029.

Övriga förslag föreslås inte vara tidsbegränsade.

Stadskontorets bedömning

Yttranden har underhand på förvaltningsnivå inhämtat från fastighets- och gatukontoret, säkerhetsskyddschefen samt från enheten för säkerhet och beredskap på stadskontoret. Dessa synpunkter har beaktats i förslaget till yttrande.

Allmänt

Stadskontoret konstaterar inledningsvis att utredningens förslag inte medför några rent direkta konsekvenser för kommunen utan att potentiella konsekvenser är mer indirekta i form av påverkan på det brottsförebyggande arbetet, utökat säkerhets- och beredskapsarbete, utökat samverkansbehov med polismyndigheten, medborgare och andra aktörer. De synpunkter som framförs i det närmaste är därför inriktat på förslagets övergripande karaktär som sådana.

Stadskontoret vill även påtala att det faktum att utredningens uppdrag är ett ”kan-uppdrag” (utredningen ska analysera vilket utrymme regeringsformen ger att beakta Sveriges säkerhet vid begränsningar av mötes- och demonstrationsfriheterna samt att med utgångspunkt i slutsatserna av den analysen lämna förslag på hur en reglering som ger Polismyndigheten ett utrymme att beakta Sveriges säkerhet vid prövningen av tillstånd med mera enligt 2 kap. ordningslagen kan utformas) och inte ett ”bör-uppdrag” liksom det faktum att utredningen presenterar ett flertal olika regleringsförslag, mer eller mindre omfattande, gör utredningen svårsläst och svårbedömd. Precis som utredningen själv skriver är ”bör-frågan” intimt förknippad med frågan om vilka begränsningar som är proportionerliga och är svår att bortse från vid en bedömning av förslagen.

Kommentarer utifrån utredningens kapitel

Avsnitt 6 Sveriges säkerhet

Utredningen gör en gedigen genomgång av begreppet ”Sveriges säkerhet” i kapitel 6. Enligt stadskontorets uppfattning kvarstår dock en betydande osäkerhet i förhållande till hur begreppet ska tolkas.

Utredningen konstaterar att begreppet ”Sveriges säkerhet” används i vanlig lag, att regleringen i regeringsformen avseende det synonyma ”rikets säkerhet” inte kan vara mer exakt än regleringen i vanlig lag, samt att ”rikets säkerhet” är ett begrepp som knappast är möjligt att bryta ner.

Utredningen konstaterar också att en anslutande tolkningsfråga är den om i vilken utsträckning man vid en tolkning av begreppet ”rikets säkerhet” ska utgå från den betydelse som begreppet hade i vanlig lag vid tidpunkten för införandet av 2 kap. 23 och 24 §§ regeringsformen. Utredningen konstaterar härvid att bestämmelser på lagnivå till skydd för Sveriges säkerhet återspeglar samhällsutvecklingen och att denna går i snabb takt och har skapat, och fortsätter att skapa, nya säkerhetshot av olika typ och allvar. Den naturliga utgångspunkten är enligt utredningens synsätt att denna utveckling måste tillåtas att få genomslag vid tolkningen av rikets säkerhet i regeringsformen.

Precis som utredningen också konstaterar menar dock stadskontoret att det måste finnas gränser för hur långt en sådan dynamisk tolkning får sträcka sig och att begrepps användningen i regeringsformen ytterst måste stå på egna ben. Utredningen konstaterar också att om det vid en jämförelse av användningen av begreppet rikets säkerhet på lagnivå på 1970-talet respektive nutid kan konstateras att innebörden av begreppet har förändrat sig på ett mera grundläggande plan kan det bli nödvändigt att dra slutsatsen att ”rikets säkerhet” är ett snävare begrepp i regeringsformen än i vanlig lag.

Enligt stadskontorets uppfattning leder denna tolkningsosäkerhet till uppenbara risker för att begreppet kommer användas och tolkas extensivt i vissa tider och kanske mer begränsat i andra.

Eftersom uttolkandet av själva begreppen ”Sveriges säkerhet”/”rikets säkerhet” är grundläggande för hela den föreslagna lagregleringen är detta enligt stadskontorets uppfattning problematiskt och otillfredsställande.

Avsnitt 7 Ordningslagen

Under avsnitt 7.3.1 skriver utredningen att ”allmän plats i vart fall omfattar i princip varje plats som är upplåten för eller faktiskt frekventeras av allmänheten oavsett vem som äger marken i fråga” vilket är ett synsätt som stadskontoret ifrågasätter och inte helt delar.

Avsnitt 10 Utredningens generella överväganden och förslag

Avsnitt 10.4 Risken att yttrandefriheten begränsas genom hot om våld

En grundläggande princip på yttrandefrihetens område är att meningsmotståndare inte ska kunna förhindra yttranden genom våld eller hot om våld. Principen ligger till grund för den mycket långtgående positiva förpliktelse som en stat har att säkerställa att den enskilde kan göra bruk av sin yttrandefrihet utan att hindras av omgivningen.

Stadskontoret bedömer att det är en uppenbar risk att meningsmotståndare genom sitt högljudda motstånd och hot om våld kan förhindra en sammankomst eller att grupperingar i skilda länder genom protester med mera utanför ambassader kan genomdriva ett förbud, eller i dess allra yttersta förlängning att ett annat land framför diplomatiska hot och därmed stoppar sammankomster.

Avsnitt 10.7 Prövning enligt ordningslagen

De mänskliga fri- och rättigheter som slås fast i regeringsformen, såsom yttrande- och demonstrationsfriheterna, utgör grundpelare i vår rättsstat och demokrati.

Stadskontorets uppfattning är att skyddet för dessa principer ska vara starkt och att principerna ska värnas.

En begränsning i dessa friheter får endast göras för att tillgodose ändamål som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle. Vidare får begränsningen inte gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som föranlett den och inte heller sträcka sig så långt att den utgör ett hot mot den fria åsiktsbildningen. En begränsning får inte heller göras enbart på grund av politisk, religiös, kulturell eller annan sådan åskådning.

Det är också en väletablerad princip på mötes- och demonstrationsfriheternas område att man endast i undantagsfall på förhand får beakta innehållet i det budskap som ska föras fram vid en allmän sammankomst. För att detta ska kunna anses vara förenlig med regeringsformen och Europakonventionen krävs tungt vägande skäl.

Mot bakgrund av redogörelsen ovan ställer sig stadskontoret frågande till om den föreslagna regleringen är försvarlig, proportionerlig och ändamålsenlig. Eftersom utredningen inte haft i uppdraget att utreda om regleringen ”bör” införas ger utredningen inga närmare svar på dessa frågor.

Stadskontoret anser att man i stället bör överväga om inte exempel brottstyperna hets mot folkgrupp, förargelseväckande beteende eller störande av allmän sammankomst eller annan kriminalisering skulle kunna användas för att uppnå det avsedda syftet med regleringen. Såsom utredningen själv skriver skulle en sådan kriminalisering vara mindre ingripande ur ett bredare perspektiv eftersom den tar sikte på en specifik företeelse medan utredningens förslag kan bli tillämpligt på ett stort antal olika företeelser som inte låter sig beskrivas eller definieras på förhand.

Skyddet för Sveriges säkerhet och bedömningen av hur hot mot den säkerheten ska hanteras och motverkas är vidare typiskt sett ingen fråga för Polismyndigheten. Här verkar i stället andra aktörer som Försvarsmakten och Säkerhetspolisen, och ytterst regeringen. Detta innebär att den föreslagna nya vägransgrunden med hänvisning till Sveriges säkerhet medför att delvis nya uppgifter anförtros Polismyndigheten. Medan myndigheten genom sin lokala förankring har en väl utarbetad kompetens att bedöma risken för och motverka olika negativa konsekvenser som kan inträffa vid och i närheten av den plats en allmän sammankomst hålls på, är det betydligt svårare för myndigheten att bedöma i vad mån en viss sammankomst eller uttalanden vid den orsakar eller riskerar att medföra negativa konsekvenser på andra ställen i Sverige eller för svenska medborgare eller intressen utomlands. Detta illustreras inte minst av den enda bestämmelse i ordningslagen som möjliggör att hänsyn tas till Sveriges säkerhet inte pekar ut Polismyndigheten utan i stället regeringen som ansvarig för att vidta åtgärder (se 2 kap. 15 § ordningslagen). De lokala polismyndigheterna riskerar att få ta

mycket av ansvaret för regleringen vilket kan bli bekymmersamt eftersom den föreslagna regleringen ytterst rör frågor som ligger utanför deras kompetens och där de i stället måste vända sig till Säkerhetspolisen och Utrikesdepartementet för vägledning.

Det finns också en risk för att de lokala polismyndigheternas nya vägransmöjlighet med hänvisning till Sveriges säkerhet kullkastar redan upparbetade arbetssätt och samarbeten och riskerar att skapa misstroende, splittring och provokation.

Avsnitt 10.7.2 Villkor om tid och plats för en sammankomst och konsekvenser om de inte följs

Utredningen föreslår att Polismyndigheten i första hand ska överväga om det i stället för att helt vägra tillstånd baserat på Sveriges säkerhet är tillräckligt att besluta att sammankomsten får hållas på annan tid eller plats än den som angetts i ansökan.

Om en ny vägransmöjlighet kopplad till Sveriges säkerhet införs är det enligt stadskontorets uppfattning positivt att i första hand överväga annan tid eller plats för sammankomsten i stället för att helt vägra tillstånd.

Avsnitt 10.7.3 Villkor om tid och plats kan få effekt även om bestämmelser om Sveriges säkerhet inte införs

Stadskontoret delar utredningens uppfattning om att villkor om tid och plats kan ha effekt även om en ny vägransgrund kopplad till Sveriges säkerhet inte införs som ett lindrigare och mer proportionerlig alternativ.

10.7.5 Villkor om sättet för sammankomstens genomförande i övrigt

Om en ny vägransmöjlighet kopplad till Sveriges säkerhet införs ställer sig Stadskontoret positivt till utredningens förslag om att Polismyndigheten, som ett alternativ till att besluta om annan tid eller plats eller helt vägra tillstånd, ska kunna besluta om villkor för sättet för sammankomstens genomförande i övrigt som ett mindre ingripande alternativ.

10.7.6 Ett mindre ingripande alternativ avseende Sveriges säkerhet vid tillståndsprövningen

Eftersom stadskontoret så som framgår ovan ställer sig frågande till lämpligheten, proportionaliteten och ändamålsenligheten i utredningens förslag om en ny vägransgrund, är det positivt att utreda och överväga mindre ingripande alternativ. Enligt detta alternativ ska hänsyn till Sveriges säkerhet inte kunna medföra att en allmän sammankomst helt vägras eller att det beslutas villkor om sättet för dess genomförande i övrigt. I stället ska Polismyndigheten enbart vara hänvisad till att besluta om annan tid eller plats vilket stadskontoret ställer sig positivt till.

10.7.11 Ställa in en sammankomst vid fara för liv och hälsa

Stadskontoret delar de bedömningar som utredningen gjort och som polismyndigheten framfört avseende återställande av rättsläget som det som antagits i doktrinen innan Högsta förvaltningsdomstolens dom i mål HFD 2023 ref. 50.

Kap 11 Handläggningsfrågor, sekretess och partsinsyn

Stadskontoret anser att många av förslagen är problematiska utifrån ett rättssäkerhetsperspektiv och utifrån rimliga krav på insyn och uppföljning.

Till detta kommer Säkerhetspolisens och Utrikesdepartementets roll i sammanhanget och kopplingen till den politiska dimensionen såvitt avser Polismyndighetens handläggning.

Den sekretessbrytande bestämmelse som föreslås införas medför att myndigheter i ett ärende som handläggs i särskild ordning får lämna uppgifter till Polismyndigheten utan hinder av sekretess. Enligt stadskontorets uppfattning har bestämmelsens en stor spännvidd och medför att myndigheter på eget initiativ kan lämna uppgifter till polismyndigheten i ärenden som ska handläggas i särskild ordning. Detta medför svåröverblickbara konsekvenser.

Kap 12 Särskilda begränsningar av mötes- och demonstrationsfriheten för utlänningar

Stadskontorets ställer sig positiv till den föreslagna regleringen även om man, i enlighet med vad utredningen skriver, bör vara återhållsam med att inskränka en utlännings rättigheter på grundval av en säkerhetsbedömning som ännu inte prövats av en myndighet eller en domstol och då det kan anses för kategoriskt att hävda att alla utlänningar vars ärende har handlagts i ett säkerhetsärende enligt utlänningslagen och lett till ett negativt beslut utgör sådana säkerhetsrisker att det finns skäl att inskränka mötes- och demonstrationsfriheten för dem. Utredningens minimalalternativ om att enbart låta de utlänningar omfattas av begränsningar som har meddelats ett utvisningsbeslut med stöd av 2 kap. 1 § lagen om särskild kontroll av vissa utlänningar kan därför vara ett föredra.

Stadskontoret frågar sig dock om regleringen kommer att vara ändamålsenlig och om den inte kommer att vara lätt att kringgå genom användande av exempelvis bulvaner eller om den kan missbrukas för att förstärka skäl för att inte kunna utlämnas på grund av avtjänande av fängelsestraff.

Kapitel 18 Författningstext med kommentar – ingen ny vägransgrund

Stadskontoret ställer sig positiv till författningsförslaget i kapitel 18 som utgörs av de bestämmelser som utredningen bedömer bör införas även om man väljer att inte införa ett utrymme att beakta Sveriges säkerhet. Dessa bestämmelser utgör närmast en kodifiering av eller återgång till gällande praxis eller utgör rena språkliga moderniseringar.

Stadskontoret förordar att kommunstyrelsen ställer sig bakom vad som framförts ovan.

Ansvariga

Jonas Rosenkvist Avdelningschef

Agnes Wemme Nämndsekreterare

Andreas Norbrant Stadsdirektör